

Олександр
ІРВАНЕЦЬ

ПРЕАМБУЛИ
Й
ТЕКСТИ

Олександр ІРВАНЕЦЬ

ПРЕАМБУЛИ
Й
ТЕКСТИ

Збірка поезій

Київ · 2005

УДК 821.161.2-1

ББК 84.4 УКР 6-5

178

Художнє оформлення
Інокентія Вирового

© О. Ірванець, 2005

ISBN 966-359-035-1

© Дизайн, макет "Факт", 2005

ВСТУП

Наші дороги з Бу-Ба-Бу вже давно переплелися. Ми як музична формація «Мертвий Півень» безцеремонно використовували їхні вірші, залишаючи нащадкам альбом за альбомом. Десятки віршовано-музичних вечорів та вистав залишали незгладимий слід на спільно знищених печінках... І таким має бути вступне слово до книжки віршів Іrvанця?!

Фальш-старт.

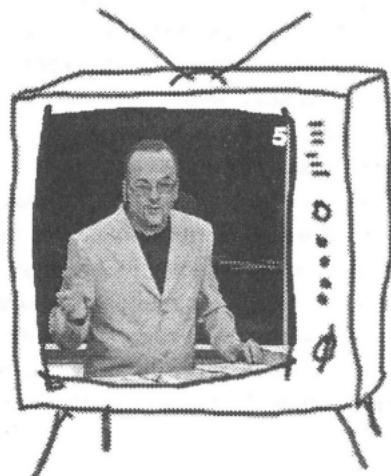
На початку було слово й воно в Андруховича було. І отримав я щось там за заповітом Перфецького в його «Перверсіях», а в Іrvанцевому романі «Рівно-Ровно», як музикант Чайка-Сігалас загинув смертю хороброго книжкового героя при нелегальному переході українсько-радянського кордону. Час моєї вендети для Сашка настав із телевізійною ерою програми «5 копійок» на революційному «5 каналі». Його ми з режисером упхали спочатку «в дупло», а опісля в реальних «п'ять копійок» — там Іrvанець за кару віршами програму закривав. Він, як і всі лініві поети укрсучдискурсу, хотів писати мало, а лаври та зарплату отримувати регулярно?! Але не так сталося, як гадалося. Іrvанець прорахувався й неочікувано для себе перетворився на обличчя вітчизняного протесту й телебачення. Його вірші стали цитувати не менше, ніж уривки з антиапельсинового виступу пані Янукович чи недодифровані фрази з-під дивану Кучми. Народився телеіrvанець і пішов таким у революцію. Якесь тупе вступне слово виходить... Почнемо заново.

Іrvанець, як Зорро, мстить за всі приниженні поетів та заборонених карикатуристів у цій країні. Його коротенькі вірші для закомплексованих сучасних політиків епохи розвиненого кучмізму та розквітлого бубабізму — дошкульніші кулака Кличків і потрапляють у ціль влучніше плювків Жириновського. Хоча, не виключено, що така творчість Олександра Іrvанця — не лише відплата політиці за те, що у тої жахлива мармиза, брудні руки й думки. Можливо,

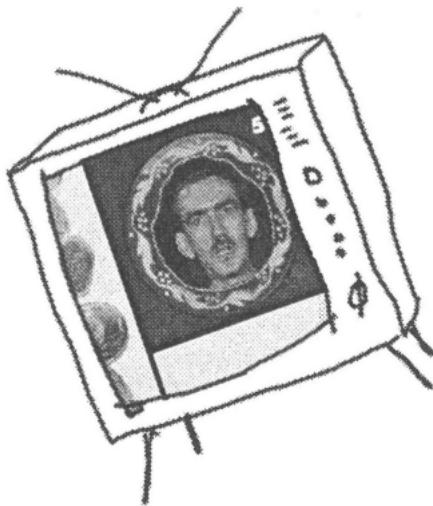
Ірванець оцими поетичними рядками поєднує в собі бруклінського негритянського гіп-гопера, який сприймає світ крізь люмінесцентні графіті рідного кварталу та бородатого літописця, який нащадкам при свічі карбуює спомини величні про ницій час і злих людей у ньому? Тьфу! Кому потрібен такий пафосний вступ??!

Ірванця впізнаєш задовго до його фізичної появи. Спочатку з-за рогу долинає сміх «і-го-го-го», якому позаздрить 4-копитний нащадок Пржевальського, а потім і сам в'язаний светр невизначеного кольору, у якому й живе мудра й весела голова Ірванця. Уміє Сашко трансформувати своє «і-го-го-го» у слова — походить, люльку випалить і клацає по клавішах комп'ютера. «Готово!» — вигукне. Ще один маленький вірш про політичну подію, яка цей вірш породила і без якої цей вірш мав би бути недоречним, незрозумілим та й, врешті, непотрібним людям. Але, перечитуючи їх сьогодні, переконуюсь: політичною подією називається маразматична або одіозна пригода, яка трапилася у віршах Ірванця, а тому ВІДБУЛАСЯ насправді. Усе решта — вигадка. Амінь!

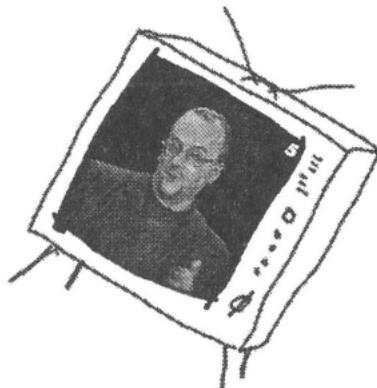
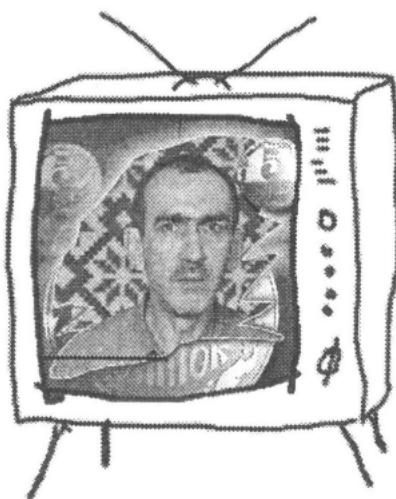
P. S. Чому цей триклятій комп'ютер весь час мені виправляє Сашка Ірванця на ІРАНЦЯ? Напевно цей підскарбій Бу-Ба-Бу — таємний фундаменталіст, який ламає осі зла! Ще одна глупа думка...

Роман Чайка
побратим Ірванця
з програми «5 копійок»

ПРЕАМБУЛИ й ТЕКСТИ

ІНТЕГРАЦІЙНЕ

Цим віршем починалась рубрика у «5 копійках», і тому він найдовший у збірці. Швидко з'ясувалося, що телевізійний формат вимагає віршів по 2-3 строфі, а інколи навіть коротших. Сам же вірш — про споконвічне прагнення нашого народу до Європи, бо «Синопом, Трапезондом галушки варити», чесно кажучи, вже трохи набридло...

Місто Ялта відоме, аяюже.
Але чим це місто відоме?
Тим, що в ньому чудові пляжі,
Чи що там проводять кордони?

Ми старе життя не хвалили,
Щойно вилізши із халепи.
Та Європу без нас ділили
На ЄСи і на ЄПи.

Ми хвилюємося страшенно.
Ми завмерли в чекальнім поклоні:
«Добры дзень, спадар Лукашенка!»
«Buona sera, segnior Berlusconi!»

Те, що нас у тім'я довбає
До Європи жага нездоланна,
Знають Путін і Назарбаєв,
Знає Проді, і знає Солана.

Та сказати не те хотів я,
І сказав я не зовсім у лад.
Та жага нас довбає у тім'я.
Але що ж нас довбає у зад?..

Жовтень 2003

УКРАЇНУ ПОЧИНАЛИ РОЗДІЛЯТИ ВЖЕ ТОДІ...

...майже півтора роки тому, задовго до виборів.

Про це був другий вірш у рубриці.

Як завжди (згідно з театральною прикметою) після вдалої прем'єри другий спектакль виходить провальним.

Не схильний наш люд до істерик,
Та хтось же його розділив
На лівий і правий берег,
Або ж на Донецьк і на Львів.

Хтось інший із мудрим черепом
На виклик цей відповість?
Між лівим і правим берегом
Збудує надійний міст?

Питання це дурнувате,
Ta визначиться пора:
Міст впоперек будувати,
Чи все-таки вздовж Дніпра?..

8 листопада 2003 р.

КОМУНІСТИ ХОТІЛИ ПОСАД, ВЛАСНЕ, ЯК ЗАВЖДИ

НІЧОГО ДІВНОГО У ЦЬОМУ, ЗВІСНО Ж, НЕМАЕ

Партія захисників інтересів трудящих
прекрасно почувається на м'яких шкіряних подушках
вже «мерседесів», а не «чайок».

Та й засновник їхньої партії полюбляє їздити
на «ролс-ройсі».

Хоч ми давно вже не бідуємо,
Та все ж нам спокій тільки сниться,
Майбутнє світле далі будуємо
І все ніяк не можем зупинитися.

Коли ми стали в опозицію,
Стояли твердо, аж залізно.
І нам за цю тверду позицію
Дадуть невдовзі гарне крісло.

Ми свого шансу зроду не змарнуємо,
І аргументи правильні навівши,
До основання світ старий зруйнуємо,
Бо ж руйнувати значно цікавіше...

15 листопада 2003 р.

У ПАРЛАМЕНТІ ЙШЛИ ЧЕРТОВІ ПЕРЕТАСОВКИ...

Тут і коментарів особливих не потрібно:
народепи зgrabno перегруповувались
у передчутті великих змін.

Менше року маємо до виборів,
Коли тут зненацька прояснилося,
Що від перестановки віце-спікерів
Сума опозиції змінилася.

Більшості так само стало більше,
Тобто тих, нормальних пацанів.
Бо одні із них ввійшли у інших.
(Хто у кого — я не зрозумів).

Так ото живемо, процвітаючи.
Серце в грудях б'ється, наче птах.
Всякі зміни з радістю вітаючи,
Бо вони ж на краще — чи не так?

22 листопада 2003 р.

НА НАСТУПНИЙ 2004 РІК ВИЗНАЧИЛИ «МІНІМАЛКУ» МІНІМАЛЬНІШОЮ, НІЖ ТЛАNUУВАЛИ...

Про це теж усі пам'ятають — як сума мінімальної заробітної платні виявилась меншою, ніж передбачалося в бюджеті — бо ж потрібні були грошики на вибори. А в цей самий час у Тблісі сталося те, що у нас відбудеться тільки через рік.

Тому вірш — про дві події водночас.

Ще такого ми не мали свята!
Вся громадськість неймовірно втішилась:
Мінімальна заробітна плата
Зменшилась, і одночасно збільшилась.

І таке, бува, в житті стається.
Не збагнеш — це дійсність чи ілюзія.
Те, що Україні не вдається,
Несподівано зробила Грузія.

Ми себе від інших відрізняємо.
Ризикну за всіх сказати, друзі, я:
Україна не Росія — знаємо.
Й не Естонія.
Й не Латвія.
Й не Грузія...

29 листопада 2003 р.

НАРОДНА ЕРОТИЧНА ПІСНЯ ТРО ТУЗЛУ

Тут також коментарі зайді — про нашу славну
косу Тузла написано і прозою, і віршами.
Хтось навіть оперу грозився створити.

Дві сестри ще за Союзу
Ділились бідою.
Старша сестра свою тузлу
Пустила з водою.

Простяга тепер безчесно
Лапу заскорузлу.
— Віддай, каже, менша сестро,
Мені свою тузлу.

Ні моралі, ані глузду
Ви тут не впіймаєте.
БЕРЕЖІТЬ, ДІВЧАТА, ТУЗЛУ,
ДОКИ ЇЇ МАЄТЕ!

Листопад 2003 р.

ПОЛІТРЕФОРМА FOREVER!

Її, політреформу, нам почали просувати ще раніше,
у якісь аж зовсім незапам'ятні часи.
Але пояснити, що воно за штука, довго не міг ніхто.

Ми зимувати призвичаїлись без грошей,
Без дров, і без вугілля, і без торфу.
Лише б не відібрали найдорожче,
Залиште нам її, політреформу!

Без теплої води і без електрики
Для нас зимівля увійшла давно вже в норму.
Та згідно всіх законів діалектики
Ми любим понад все політреформу.

Вона, неначе нездійсненна мрія,
Нас надихає на велике діло.
Вона й присвітить нам, і обігріє,
І скип'ятить води — обмити тіло.

15 грудня 2003 р.

ТОЧИНАЮТЬСЯ ЗАМОРОЧКИ З ПОЛІТРЕФОРМОЮ, І З МОЖЛИВО УКОРОЧЕНИМ ТЕРМІНОМ ПРЕЗИДЕНТА (НА ПІВТОРА РОКУ)

Продовження теми попереднього вірша
й безкінечної теми політреформи. Пригадуєш, читачу,
був такий варіант: вибрати президента на півтора року,
а в 2006-му, разом з парламентом
переобрести і главу держави?

Нами правлять гарні люди,
Що бажають нам добра.
Президент наступний буде
Півтора на півтора.

Всі ми маєм шанс чудовий,
Щоб створити прецедент.
Буде в нас не дворазовий —
Півразовий президент.

Править довго він не буде.
Привітають — і попрутъ.
Після чого гарні люди
Кого треба оберуть.

19 грудня 2003 р.

НАПРИКІНЦІ 2003-ГО МИ ДРУЖИЛИ З ДЕЯКИМИ ПІВНІЧНОАФРИКАНСЬКИМИ КРАЇНАМИ

Втім, на сьогодні з ними дружить
Вже й т. зв. «цивілізований світ»

Хоч ми і не Колумбія,
І навіть не Болівія,
Та нас ще приголублює
Така країна Лівія.

А ми собі не приндимось,
А ми не коверзуємо.
Як хтось до нас із приязню,
То й ми симпатизуємо.

Хоча на різні явища
Ми дивимось по-своєму,
Та нафтові родовища
Вже так і будь — освоїмо!..

Грудень 2003 р.

СОН НОВОРІЧНОЇ НОЧІ

Цього вірша не було у «5 копійках». Але оминути своєю увагою чудового білого шнауцера, який в компанії глави держави і його онука вітав усіх нас з новим 2004-м я, як літописець епохи, просто не мав права.

Не яга, і навіть не Телесик,
Що ягу у казці намахав, —
Уві сні приходить білий песик,
Що з телекрана позіхав.

Недаремно тему я беру цю.
Бач, не про мишай, не про котів...
Що ж ти означаєш, білий цюцю?
Що ж то ти сказати нам хотів?

Не страшний тобі ніякий гицель,
Ані чумка, ані навіть сказ.
На вечерю маєш добрий шніцель,
Як і кожен (чи не кожен?) з нас.

Ми собі шампани полизали.
Ти з екрана мирно так моргав,
Бо за тебе інші вже сказали
Спершу «гр-р-р», а потім «гав-гав-гав».

На очах у цілої держави
В ніч, що відкривала майбуття,
Нам так делікатно побажали
Гарного собачого життя...

1 січня 2004 р.

ЧЕРТОВЕ «ГОНЕВО» НА ЖУРНАЛІСТІВ

Політики люблять перевести стрілки:
мовляв, ось які журналісти погані — пишуть усякі гадості,
а потім ті гадості трапляються в реальному житті.
Чи, може, все-таки навпаки?..

Якщо в проблему будь-яку залізти,
Є в ній політики і журналісти.

Хто відділить заслугу від вини?
Ніяк ми суперечки не облишимо:
Чи то ми пишемо, що вчверили вони,
А чи вони творять те, що ми пишемо?

Коли б вони інакшими були,
Чинили тільки чесно і розумно,
Тоді, можливо, краще б ми жили,
Але було б нам нецікаво й сумно.

10 січня 2004 р.

ПІСНЯ БРАТЕРСТВА

Цей вірш — про партію, в якій братами виявились не тільки футбольні функціонери, а й шеф президентської адміністрації з головним податківцем Львівської області.

Куди не глянеш — скрізь вони,
Самі брати і братани.

Карбують крок, рівняють ряд,
За братом брат, за братом брат.

І коли навіть ти не маєш брата,
Повір, це зовсім невелика втрата,

Якщо ти ЧЛЕНОМ стати захотів
Об'єднаної партії братів!

17 січня 2004 р.

НАПРИКИНЦІ СІЧНЯ 2004-ГО СХІДНИЙ НОВИЙ РІК СТІВПАВ З ВІЗИТОМ ПРЕЗИДЕНТА РФ

Рік Мавпи справді починається того самого дня.
Більше й додати нічого.

Ну, хіба, що Росія — наш споконвічний стратегічний
партнер. А то, може, хто забув про це...

Не потрібні нам жодні подачки,
Суперечливі нашій природі.
Хай на Заході джинси й жувачки,
Але сонце нам сходить на Сході!

Отже, згідно з народним звичаєм,
Що близький і багатому, і бідному,
Рік новий ми вже вкотре стрічаєм.
Цього разу стрічаєм ПО-СХІДНОМУ.

Щоб не втратити для свята нагоду,
Ми — гостинні, щирі й не злі —
Уклоняємось Мавпі зі Сходу
І вітаєм на нашій землі!

24 січня 2004 р.

У НАС — СВІЙ ШЛЯХ Й ВЕДЕ ВІН НАХ...

Цей вірш — відгук на перманентно поновлювану дискусію про те, куди нам рухатися. Кіплінг писав про це краще: «Захід є Захід, а Схід є Схід, і їм не зйтися удаю...»

Чи й потрібно нашій братії
Вчитись вашій демократії?
Бо ж вона тонка, і рветься,
І у нас не приживеться.

Ми собі влаштуєм празник,
Хай їм буде невтамки.
Ми поїдем в їхній Страсбург,
Вивчим їхні язики

Й їм з трибуни скажем строго,
(І вони нас не зіб'уть):
«Є у нас своя дорога.
Їй ім'я — остання путь».

31 січня 2004 р.

ПОПСУВАЛИ СИСТЕМУ «РАДА» Й ДЕПУТАТИ ГОЛОСУЮТЬ ВРУЧНУ

Було й таке...

Порушим болючу тему.
Про неї говориться мало:
Ми так захищали систему,
А ви ж її нам поламали.

Пошо нас було заганяти
В позицію цю незручну —
Примушувати задоволенняти
Потреби свої вручну?

Ми виконали замовлення,
Та враження все ж таки дивне.
Здобуте вручну задоволення —
Якесь воно... нелегітимне...

2 лютого 2004 р.

ДВІ СИЛИ (КПУ і СоцПартія)
ВИЙШЛИ З ОПОЗИЦІЙНОГО БЛОКУ.
ОКРІМ ТОГО, ПІДНЯЛИ ТИТАННЯ
ПРО УРІЗАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ
ПРЕЗИДЕНТА

Тут коментар начебто зайвий. Але дивним було цілковите мовчання громадськості — наче їй зовсім вже по барабану.

В цій країні на дивах дива,
Бо ж які умови благодатні.
Щойно з чотирьох зробилось два,
Але й це не все, на що ми здатні.

Ми ще інший явим прецедент.
Всьому світу скажем і покажем.
Буде наш наступний президент
Гарний і без жодних повноважень.

Кидайте каміння в наш город.
Ми не боїмося прикрих вражень.
Президента вибере народ.
Гарний.
І без жодних повноважень.

7 лютого 2004 р.

ГАРНО БУТИ НАЧАЛЬНИКОМ

Нам так елегантно й ненав'язливо накидалася ідея про те,
що правити країною можна не тільки два терміни.
Конституційний Суд, пам'ятається, теж не заперечував...

Краще бути не Єльциним, а Путіним,
Жити у граді пишнім і столичнім.
І при цьому зватися майбутнім
Значно більш приємно, ніж колишнім.

Та роки успішного правління
Проминають швидко, аж миттєво,
Й підроста наступне покоління...
Шкода, що не можна «пожиттєво».

Може, наш народ би був не проти
Вибрати навік живого генія,
Так почнуть же гавкати з Європи!
Ех, шкода — Україна не Туркменія!..

Лютій 2004 р.

СОЦІАЛІЗМ ТІДНЯВ ГОЛІВКУ

Такий ото соціальний устрій...

Ми його колись уже будували, ну а в останні роки
політреформу пропихали не хтось, а саме соціалісти.

Майже все минуле сторіччя
Ми до нього йшли, як в тюрму.
Часом навіть людське обличчя
Домальовували йому.

Та пройшло небагато років,
Й він пропав невідомо де.
Привид бродить вже не по Європі,
А всього лиш по СНД.

Я хотів зазирнути в корінь,
Та заглибоко в хащі заліз:
В результаті політреформи
Ми який збудуємо «ізм»?

14 лютого 2004 р.

МИ ЗНОВ ТОДІ ХОТИЛИ ДО ЄВРОПИ...

Перманентно демонструючи «багатовекторність»,
наша влада шарпалася то в один, то в інший бік.

Синій прапор, жовті зірочки —
Він такий близький для українця.
Хай душа і в сина, і в дочки
Гордістю наповниться по вінця.

Ми до вас приїдемо в Париж,
В Лісабон, і навіть в Копенгаген.
Щоб повчитись, доторкнутись лиш
До набутків ваших і досягнень.

Ми вас справді любимо до болю.
Нас не проганяйте від дверей.
Ми до вас приїхали з любов'ю
Аус Україне... Фром Юкрейн...

21 лютого 2004 р.

ГЕНЕРАЛ-РОЗВІДНИК В НІМЕЧЧИНІ

РОЗПОВІВ НЕПРИЄМНІ ФАКТИ

Як не майор Мельниченко, то генерал Кравченко.
Ох, ці вже мені питомо українські прізвища!..

Нема спокійних днів, ані годин.
Такі уже сини у тебе, ненько:
Завжди між ними знайдеться один
Майор чи генерал із прізвищем на «енко».

Такого наговорить-наплете —
Зневажить і себе, і командира.
І те йому не так, і те йому не те.
Не думає про честь, бо ходить без мундира.

Але попереду іще чекає нас
По-справжньому важкий, відповідальний час.
На виборах, у списках претендентів —
Там буде щонайменше троє «енків».

28 лютого 2004 р.

МАСКУЛІННО-ФЕМІННЕ

За тиждень після 8 березня поетові захотілося ще раз
поміркувати на тему статевої гармонії у світі і в політиці.

Я в глибини поняттям заліз,
Й по-новому вони зазвучали.
ДЕМОКРАТІЯ Й СОЦІАЛІЗМ —
Це ж жіноче й мужчинське начала!

І тому у ці дні весняні,
Недалеко відбігши від свята,
Ви, будь ласка, дозвольте мені
Ще раз всіх навздогін привітати.

Я в оновлення вірю залізно,
Хоч задача ця дуже важка:
Демократію з соціалізмом
Об'єднати — без «о» у дужках!

13 березня 2004 р.

МАГІЧНЕ ЧИСЛО УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Група «239» раптово воскресла в парламенті,
проголосувавши програму уряду
саме такою кількістю голосів.

Наче ленінська ідея,
Наче правда світова,
Група «239»,
Виявляється, жива!

Ностальгія як придавить,
Аж стає немилим світ.
Й група «239» —
Як з минулого привіт.

Розіграти давню драму
Ти їх тільки попроси,
Й за прем'єрову програму
Віддаються...
голоси.

20 березня 2004 р.

ПАРЛАМЕНТ ЗАСІДАВ-ЗАСІДАВ —

І ВИСІДІВ...

Нічні сидіння нашим депутатам — не дивина.

І транслювати їхні засідання можна
без червоного квадратика на екрані.

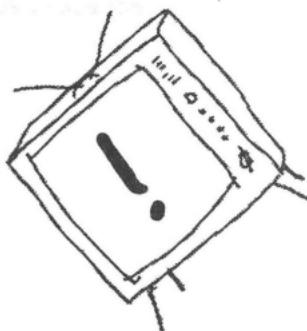
Не треба довгих термінів: років, десятиріч.
Як припече, то в ділі йде одна-єдина ніч.

Партер гуде парламентський, не відстає й балкон:
— Та це ж не Конституція, всього один закон!

Хтось плаче, хтось регочеться,
хтось виграв, хтось програв.
На ранок зміни вносяться аж до телепрограм.

Отож замість еротики, шановні глядачі,
Засідання парламенту дивіться уночі!

27 березня 2004.

ЧЕРГОВИЙ НАЇЗД НА «ЗАХІДНИКІВ» (НЕ ТЛУТАТИ З «ЗАХІДНЯКАМИ»)

Знову дорікали Заходові, що він, мовляв,
безсороюно втручається у наші внутрішні справи,
даючи гроши, наприклад, на мистецькі й соціальні проекти.
Навіть закликали закрити всяки там фундації...

Європу ми кохаємо взаємно,
Бо в ній життя смачне, немов фуршет.
Ми гривню зробим схожою на євро,
А «Запорожець» — схожим на «Порше».

Ми маримо тим європейським раєм,
Прекрасний він і в профіль, і в анфас.
А якщо часом щось і закриваєм,
То тільки тих, які не вірять в нас.

Ми входити не мусим до Європи!
Ми в неї білим в'їдемо конем.
Лиш хай вона зустрічні зробить кроки,
Закривши BBC і CNN.

Березень 2004 р.

В СОРОСА КИНУЛИ МАЙОНЕЗОМ.
У ПЕРШИХ ПОВІДОМЛЕННЯХ
ФІГУРУВАВ ЩЕ Й КЛЕЙ ПВА,
ХОЧ ПОТІМ ЦЕ Й НЕ ПІДТВЕРДИЛОСЬ

Це бачили всі, хто має очі —
телебачення транслювало кадри,
як мільярдер куштує на смак продукцію «Торчина»

Пішло в минуле все старе, радянське.
Нове надходить широко, без меж.
Будуєм ми суспільство громадянське,
І всіх вітаєм, хто за нього теж.

Бо в нас одна мета й ідея спільна.
Не курим фіміам, не ллєм єлей.
Нішо ж бо так не зміцнює суспільства,
Як майонез і канцелярський клей.

Тож треба все до тонкощів продумати,
(Бо це страшенно непростий предмет),
Й заготувати весь набір продуктів:
Хліб-сіль, і не забути дъоготь-мед.

3 квітня 2004 р.

ПРО МАНІПУЛЯЦІЇ У ВР – ЯК ЗАВЖДИ...

Чи потрібні тут якісь коментарі?
Поетові лишалось тільки напружити уяву
й перенестись подумки до театру марionеток.

У нашому театрику з лаштунками фальшивими
І глядачі, й обслуга відчули раптом шок:
Бо в майстра, що керує ляльками із-за ширми
Не вистачило пальців на триста ниточок.

І не знайшлось кому бідаці підказати
Що є на тілі місце, секретне, запасне.
До нього кілька ниточок теж можна прив'язати.
(Якщо там є до чого. Якщо не зісковзне.)

Квітень 2004 р.

УКРАЇНА ПРИЄДНАЛАСЬ ДО ЄЕП

Сама абревіатура говорить за себе,
як і обличчя тих, що її творили.

Уникли б ми і пасток, і халеп,
Якби нам своєчасно пояснили:
У цей, я перепрошую, ЄЕП
Ми увійшли, чи все-таки вступили?

Спливає час, як у ріці вода.
Але яка ріка — Дніпро чи Волга?
Бо як вступили — це ще не біда,
А як ввійшли — то це уже надовго.

24 квітня 2004 р.

ПЕРШОТРАВНІВЕ

Свято весни й миру треба лишити
у календарі червоною датою — бо наш люд
все-одно його святкуватиме.
Занадто гарні дні — початок травня.

В свят немає терміну давності.
Світле, наче весна сама,
Свято миру і солідарності.
Та невже — усіх з усіма?

Ризикуючи здатись бездарним,
Не шкодуючи слова свого,
Все ж не можу я бути солідарним
Із владиками світу цього!

Хоч навряд чи ми кращими станемо,
Та приваблює більше мене
Солідарність із битими й гнаними,
Аніж з тими, хто б'є і жене.

1 травня 2004 р.

ДЕ ТОНКО, ТАМ І РВЕТЬСЯ — НАРАЗІ РВЕТЬСЯ В МЕЛІТОПОЛІ

Артилерійські снаряди в мирний час вибухають
не менш гучно, ніж під час воєнних дій.

Ген вибухи лунають — не в Іраку,
А тут, на нашій, не своїй землі.
Щоправда, це поки-що не реактор,
Отож втішатись є резони чималі.

Тож ми до серця близько не беремо,
Громадськість вся спокійна і німа.
Чого розводить паніку даремно,
Коли ні жертв, ні руйнувань нема?

Усі свою роботу зроблять справно,
Й по нагороди прийдуть, не просплять.
А нам із вами повідомлять правду.
Десь через рік. Чи, може, через п'ять.

8 травня 2004 р.

СЕРЖАНТ З ЗАКАРПАТЯ ДЖУМЕЛЯ

Молодий міліціонер правдиво розповів те,
що знов про вибори в Мукачеві.
Геройчний хлопець, що тут вже додати?
Хіба що вірша створити.

I на проблеми можна не зважати,
I за майбутнє можна не дрижати,
I хай в душі тривога не горить.

Народ, в якого є такі сержанти,
Ніколи і ніхто не підкорить!

Бо в генералів лиш апломб і гонор.
Їм тільки бум робить і тарараках.

То пруть вагонами набої з полігона,
А то смальнуть по мирних Броварах.

Тому й народ — затурканий, зажатий —
Чекає, що там з неба ще впаде.

Ta поки в нього є такі сержанти,
Не згине він ніколи і ніде!

6 травня 2004 р.

КОРУПЦІЇ У НАС НЕМА

Так само, як в СРСР не було сексу

Є в нас і зростання промислове —
Всі показники уже вгорі.
І буяє в нас свобода слова,
І чудові прес-секретарі.

Істини шляхи несповідимі.
Тож питайте — й відповідь дістанете.
Якщо навіть ви були судимі —
Не судіть, і несудимі станете.

Інші всі нехай на місці тупцяють,
Ти ж, народе, в майбуття грядеш!
Ах, ти хочеш знати про корупцію?
Це десь в Сомалі і в Бангладеш...

15 травня 2004 р.

ТАК ПРИВАТИЗУВАЛСЬ «КРИВОРІЖСТАЛЬ»

Зараз це підприємство знову у всіх на вустах.

Зі словом «сталь» римується «дістань».
А з «Криворіж» римується «відріж».

Ну а «відріж» — це значить «поділи».
Кому? За що? По скільки? І коли?

Зі словом «сталь» римується «відстань»,
А також «стань» і навіть «перестань».

А з «Криворіж» римується «грабіж».
Колись, можливо, нам розкажуть більш...

22 травня 2004 р.

НАЇЗД НА ГРАНТОЇДІВ

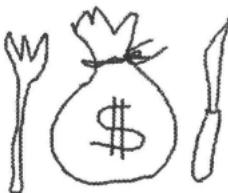
Знову не догодили кляті «західники» — вони, бач, дають
гроші на всякі різні проекти. І навіщо це їм?
Принаймні, нардеп Мішуря з КПУ
цього щиро не розуміє.

Ми всі імо сніданки і обіди,
Вечері теж до рота нам летять.
А він з трибуни каже «грантоїди»,
Хоч всім відомо — грошей не їдять.

Бо їх поява — це щоразу свято,
Що викликає радощі і сміх.
І як би їх не мали ми багато,
Їх все-одно не вистачить на всіх.

Ми маємо і здібності, й таланти.
Та я б іще останнє запитав:
Якщо ми діти капітана Гранта,
То де він є — наш тато-капітан?

29 травня 2004 р.

ВИСУНУЛИ КАНДИДАТА...

Його таки висунули, і нема на це ради.

Ти знаєш, що ти — людина,
Чий поступ не має меж!
Усмішка твоя — єдина,
Кандидатура — теж.

Хай хтось імена обнародує
Інших кандидатур.
Одне з них, можливо, пройде
З тобою у другий тур.

Ясна у нас даль чи похмура,
Не варто міняти курс.
Єдина кандидатура.
Єдиний адмінресурс!

Травень 2004 р.

ПОЛІТИЧНЕ ЛІТО ЗАТВОДАЛОСЯ ГАРЯЧИМ

Воно таким і виявилося,
плавно перейшовши в політичну осінь.

Гріє нас цьогорічне літечко,
І страшенно воно непросте:
В лісі, в полі, і у політиці
Нам такого іще нарости.

Живемо ж не тільки сьогодні.
Тобто ти, народе, вважай,
Що у вересні і у жовтні
Пожинатимеш дивний врожай.

Ми іще на собі відчуєм
Вплив від тих міжпартийних див:
Це ж який політичний Мічурін
Кропиву з ананасом схрестив?

19 червня 2004 р.

НАЗУСТРІЧ ДНЕВІ КОНСТИТУЦІЇ

У переддень цього свята знову чулися голоси
про необхідність змінити Основний Закон.
Ну що за народ? Що за народ?..
Що за народ...ні депутати?

Хтось її вихваляє без міри,
І захоплено розгляда.
Інший каже: внесем в неї зміни,
Бо вона ще така молода!..

Я не звик ярлики навішувати,
Та спитати хотів про своє:
Може, перш ніж її поліпшувати,
Слід пожити з такою, як є?

Хай вона іще недосвідчена,
Та позначена хистом, живинкою.
І, як всяка порядна дівчина,
Вона буде порядною жінкою.

26 червня 2004 р.

I ЗНОВУ ПОЛІТРЕФОРМА...

Продовження попереднього вірша. Навіть самі ініціатори реформи не могли до пуття пояснити, у чому її суть.

Здоровому і хворому
Давно ми пояснили,
Що втілити реформу
У нас ще стане сили.

Тепер проводим форуми,
Розв'язуєм питання:
Проводити реформу
Чи є у нас бажання?

Імо й спимо, говорячи
Про клопоти свої —
Ми хочемо реформи чи
Не хочемо її?..

28 липня 2004 р.

ДЕРИБАН ПЕРЕД ВИБОРАМИ

З «Криворіжсталлю» вже все з'ясовано,
але ж в Україні є ще чимало привабливих промислових
об'єктів. Тим часом до президентських виборів
лишалося все менше й менше...

В цей самий час, в цю саму мить, —
Це мав сказати я —
На цілий край шумить-гримить
При-ва-ти-за-ці-я!

Щось хтось у когось видурив,
Хтось щось поцупив в нас.
А хто не встиг — до виборів
Ще буде мати час.

А потім новообраний
Присягу нам складе
І вдаль, до світлих обріїв
Усіх нас поведе.

7 серпня 2004 р.

УКРКОЗАЦТВО
ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ
УКАЗОМ ГЕТЬМАНА ІВАНА БІЛАСА
ВИКЛЮЧИЛО КОЗАКА В. ЮЩЕНКА
ЗА НЕСПЛАТУ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ

А вже у часі помаранчевої революції те саме козацтво
виключило зі своїх лав і самого Біласа.

Пан генерал дивився так розлючено,
Насупив брови, очі закотив.
Кричав: «Ну як же ти, козаче Ющенко,
Та й членських внесків вчасно не сплатив!»

Платити внески предки не цуралися.
Не на шаблях — на внесках Січ трималася!

Напевно, скоро ми усі побачимо
В столиці гарний пам'ятник новий,
Де буде гетьман штампика «уплачено»
В руці стискати замість булави.

14 серпня 2004 р.

ТРИНАДЦЯТЬ РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Ювілейний вірш, який вийшов не зовсім ювілейним.
Мабуть, через число, не інакше.

Ну скажіть, не набридло хіба
Під ударами долі згинаться?
Цілий рік над нами ганьба
Нависала числом тринадцять.

Ми ж добра не мішали зі злом,
І тямущі ж ми, й не ледачі.
Може, разом з цим чорним числом
Нас полишать і наші невдачі?

Й пофартить нарешті нам всім,
І накриє нас успіху злива.
Чотирнадцять — це двічі по сім.
Значить, цифра ця двічі щаслива!

21 серпня 2004 р.

ВІРШ-АНАГРАМА, ЯКОГО НЕ БУЛО В «5 КОПІЙКАХ»

Епіграф 1

«Анаграма до слова «думка» може бути слово «мудак».

Епіграф 2

«Ветер, ветер, ти могуч» — Пушкін.

КУЧМА КУЧМА ТИ МАКУЧ
ТИ МАКУЧ І ТИ КАМУЧ
ТИ ПАЛАЄШ МОВ КУМАЧ
ПАМ'ЯТАЄШ ПРО МУКАЧ

МИ Ж НАНЮХАЛИСЬ МАЧКУ
І НАСЛУХАЛИСЬ ЧАМКУ
КУМ-КУМ-КУМ І ЧА-ЧА-ЧА
ТИ НАМ ЧУМКА І КУМЧА

ВСІМ ПІДЛЕГЛИМ ТИ МАЧУК
ТА ПРИ ВЛАДІ ТИ ЧАМУК?
ЯКБИ ТИ НЕ БУВ МУЧАК
В КРИМ БИ З'ЇХАВ, ЯК ЧУМАК

Серпень 2004 р.

Д А
М УК

ПІД ЧАС ВІЗИТУ В УКРАЇНУ

ЕГОР СТРОЕВ

(губернатор Орловської області РФ)

НАЗВАВ КИЇВ

«МАТЬ ГОРОДОВ РОССИИ»

Ну що ти ім скажеш, цим приїжджим.
Ta ще як вони з офіційним візитом...

Традиція ця давня, ще Батиєва.
Її ні скасувати, ні зламати.
Російський гість, приїхавши до Києва,
Не може не згадати слово «мать».

Щоб ще і ще зміцнити мир і злагоду,
Які панують поміж двох держав,
Товаріщ Строєв із Орла Двуглавого
Обратно нашу матір забажав.

Якщо постійно в тім'я нас довбати,
Питання виникає неспроста:
І чом же ваша мать — не Улан Батор,
І не Уфа, і не Алма-Ата?

4 вересня 2004 р.

ОЛІМПІЙСЬКИМ ЧЕМПІОНАМ
ЗАТРИМАЛИ ВИПЛАТУ ПРИЗОВИХ
А прошики там фігурували чималі

Рекорд ти поставив реальний,
Спіймав перемоги момент,
Й чекаєш на матеріальний
Рекорду еквівалент?

Тебе ще хвалитимуть солодко,
Ім'я возвеличать твоє.
Назвуть «найдорожчим», і «золотком»,
Й «безцінним» — яким ти і є.

Наслухайся слів цих хороших.
Хай душу вони обів'ють.
Бо зрештою щастя — не в грошах.
Тому їх тобі й не дають.

11 вересня 2004 р.

НЕ ТРО ДВА ЧОБОТИ, А ТРО ОДИН

На початку тижня спікер Литвин сказав, що влада
має бути зручною, як добре розношене взуття.

Не зміг я пройти остронь
і не відреагувати на таке чудове порівняння.

Я поділюся новиною.
Сказав серйозний чоловік,
Що мусить влада бути зручною,
Немов розбитий черевик.

Нема нічого тут смішного.
Хіба ж це смішно — правду чути?
І хочеться помити ноги.
І хочеться цю владу взути...

18 вересня 2004 р.

ЯЙЦЕ, КІНУТЕ У ФРАНКІВСЬКУ, ВІДКРИЛО НОВУ ПОЛІТИЧНУ ЕПОХУ

Тим часом прес-секретар постраждалого негайно заявила,
що яйце і ще купу твердих-тупих предметів
кинули їхні політичні опоненти,
навіть політичний блок назвала.

Хто сків неподобство це?
Ніж бюлетні вкидати,
Жбурнув безсовісно яйце
У груди кандидата?!

Хоча і був стрімким удар,
Та виявивши пильність,
Спостерегла прес-секретар
Того яйця партійність.

Отак і всяк межи людьми
Незгодам не скоряйся,
А сміло їх стрічай грудьми,
Немов ворожі яйця!

25 вересня 2004 р.

ПЕРЕД ПЕРШИМ ТУРОМ

Хотілося якось щось натякнути виборцям. Довелося вдатися до старих естрадних цитат, відомих усім.

Доки міркували ми й кумекали,
Надійшла пора вже й вибирати.
Є два Віктори, немов два різних вектори,
У країни і в електорату.

Нас пилиали, різали і краяли.
Потім вражала сила ще й хвалилася,
Що на Україну і Україну
Ти в нас, батьківщино, розділилася.

Сльози із очей твоїх сочаться,
І душа роздвоєна твоя.
Як співалось в пісні «Птиця щастя»:
«Першим стане хтось, але не „Я“...»

30 жовтня 2004 р.

ВІРШ, НАПИСАНІЙ НАДВЕЧІР

31 ЖОВТНЯ 2004 р.

ПРИ ПЕРЕХОДІ ПІШОХІДНОГО МОСТУ

НА РИБАЛЬСЬКИЙ ПІВОСТРІВ

В небі місяць, оранжевий, мов помаранч.
Конвульсує режим, таскає, помираюч...

ВИСТУПАЛИ ЗА «ЯЗИК»

Вірш, створений спеціально для одного з гостей студії,
колишнього дисидента, потім співробітника АП,
який не любить української мови,
і, здається, всього українського теж.

Кажучи чесно, набридли розмови
На користь тієї чи іншої мови.

Є мова паскудна, є мова прегарна —
І спробуй-но їх відрізни.
Є мова, якою нам всім нещодавно
Присвоїли титул «казли».

Шановні таваріщи, любі добродії,
Я хочу для вас повторити:
Хоч мова й не шапка, але на злодії
Мова так само горить!

Листопад 2004 р.

ДВА ПРЕЗИДЕНТИ ПОКАТАЛИСЬ ЧЕРЕЗ КЕРЧЕНСЬКУ ТРОТОКУ

Хоча насправді далекоглядні політологи відзначали,
що це було «потаємне прощання»
Путіна з Януковичем...

Рік тому ніхто з нас не вгадав би,
Що усе закінчиться добром.
Там, де вчора насипалась дамба,
Вже сьогодні плаває пором.

Це тому, що із Москви одному хлопчику
Захотілось покататись на поромчику

І його підтримав в цьому хлопчик з Києва.
Тільки як поромчик той на дамбу виїхав?..

Листопад 2004 р.

ПЕРЕД ДРУГИМ ТУРОМ

Вірш, який мені, здається, вдався.
Принаймні, багато людей 22 листопада
і в наступні дні дякували мені за нього.

Ми час не гаяли дарма.
Була тверда рука
У кожного — і вже нема
Ні «Бе», ні «Ве», ні «Ка».

Оце вже новина з новин.
Ми знов дивуєм світ.
Дві літери вміщає він,
Наш куций алфавіт.

Дві літери, які стоять
На самому краю.
Одна з них точно не тво-Я.
Тож вибери сво-Ю!

20 листопада 2004 р.

КІЛЬКА ВІРШІВ

ЕПОХИ СТОЯННЯ НА МАЙДАНІ

Ну невже від початку
Не збагнули вони:
Спершу — мокрі печатки.
Потім — мокрі штани...

Доводилося чути — і не раз —
Єхидненькі смішки стосовно того,
Що як доходить до стояння в нас,
То ми не можемо багато й довго.
Брехливих ми не боїмось атак.
Відповімо і віршами, і в прозі:
— Бодай би вам усім стоялось так,
Як ми в ті дні стояли на морозі!!!!

Я хочу в когось кинути яйцем.
Які ми з вами все-таки наївні.
В неділю знову вийде «Епіцентр».
Нічого не змінилося в країні...

22 листопада і наступні дні

АРІЯ РОСІЙСЬКОГО ГОСТЯ...

Можу ж я собі дозволити писати й макаронічною мовою.
Так і їм понятніше буде. Разве ні?..

Ми цю кашу заварили
І самі її с'єдім.
Україна — не Курили,
Й ми єйо не отадім!

Можем вам прислать законно
Подтвердженіє з Кремля:
Україна — це ісконно
Чисто русская земля.

Й потому нас поражає,
Як ви вносите разкол.
Жириновський так вважає
Й так вважає мер Лужков!

4 грудня 2004 р.

СПІКЕР ВР ОТРИМАВ ГЕРОЯ

Злі язики жартували,
що Указ про присвоєння звання Героя України
В. Литвинові голосувався парламентом
у одному пакеті з політреформою.

Як стають героями у нас?
Це ж звершити необхідно подвиг.
Щось таке, щоб тамувало подих,
Щось таке, що взагалі атас!

Врятувати рибалок на льоду,
Відшукати бомбу на вокзалі...

...А буває, що в сесійній залі,
В фото- й телекамер на виду,

Підібравши відповідний час
Шляхом делікатним, а не грубим,
Догодивши і одним, і другим,
Робляться героями у нас!

11 грудня 2004 р.

СЕПАРАТИЗМ НО ПАСАРАН!

Під час міжвиборчих тижнів східноукраїнські губернатори
посилено готували людність ввірених їм регіонів
до можливого (й бажаного для них)
розколу держави.

Вражає ця безпосередність
Відвертих і щиріх заяв,
З якою говорять про єдність
Вони, ті, хто нас розділяє.

Вони — Кушнарьов і Ахметов!
Горить під ногами земля?
Існує ж народна прикмета
Про втечу щурів з корабля.

Хвалився ж один губернатор,
Як близько російський кордон.
То, може, чекати не варто,
А вже вирушати гуртом?

18 грудня 2004 р.

ПЕРЕД ТРЕТИМ ТУРОМ

Власне, насправді це ж було
«переголосування другого туру».

Але мій внутрішній віршотворець у такі деталі не влазив —
мабуть, він також втомився, як про це сказано в останній
строфі цього віршика. Проте, надії він не втратив...

Третій раз в ту саму річку входимо.
Два рази її вже перейшли.
Третій раз собі і їм доводимо,
Що таки ми з вами не «казли».

Нам вони цю річку загатили
Міліоном підленьких загат.
Але як вони б не захотіли,
А ріка не потече назад.

Хтось втомився. Хтось вже знемагає.
Але буде все у нас гаразд.
Бо й в казках добро перемагає
Остаточно — аж на третій раз!

25 грудня 2004 р.

ЗАГОТОВКА-ПОЧАТОК ДЛЯ НЕЗАКІНЧЕНОГО НОВОРІЧНОГО ВІРША

Якби події склалися інакше,
можливо я б його і дописав...

В кожній хаті мерцає ялинка Мерцалова,
А з-під неї киває голівка Ківалова...

Грудень 2004 р.

БІЙКА В ЗАПОРІЖЖІ

Тут і коментувати нічого:

замість з'ясувати суть розбіжностей людською мовою,
дві групи «протестантів» у Запоріжжі просто розпочали
бійку. Хоча всі були прибічниками однієї політичної сили.

Ще трапляються дивовижі.
Як то кажуть — і сміх, і гріх.
В місті славному Запоріжжі
Та й побили своїх своїх.

Чи погано вчились у школі
Й не складають літер в слова,
Чи на жовтогарячий колір
До голів їм кров прилива?

Били, сили не розраховуючи.
Били, ненависті не приховуючи.
Били щиро, не забавлялись.

Й ті, і другі — за Януковича.
Бий своїх, щоб чужі... посміялись.

22 січня 2005 р.

ОПОЗИЦІЯ ЗА НОВИХ УМОВ

Виявилося, що одна із впливових партій
віднині переходить в опозицію, і звідти ревно захищатиме
всіх гнаних і гноблених журналістів.
Ну, може, і не всіх, а тільки деяких...
Зате — яких!..

Щоб чітко і твердо зайняти позицію,
Треба для цього піти в опозицію.
Заверещати, стати на чати
І розпочати чимдуж захищати.

Але не всяких там маргіналів,
А журналістів з центральних каналів,
Вірних служителів чесного слова —
Тобто — Піховшека і Кісельова.

Знатиме вся журналістська братія —
Їх захищає об'єднана партія!

29 січня 2005 р.

КІЇВРАДА СХАМЕНУЛАСЬ...

Брали землю навколо столичного града —
Хто вже скільки собі відгребе,
Та зненацька Київська влада
Скасувала сама себе.

Ну нізвідки взялися напасті.
Все не в тему, не так, як годиться.
Недоступна вже Кончена Заспа
І Запущена Пуща-Водиця.

І у пана Степана-законника
Вже немає де випасти коника.
І Нестор об'єднаний наш
Свій корт не вбудує в пейзаж...

5 лютого 2005 р.

ДЕРИБАН І ЙОГО НАСЛІДКИ

Здається, В. Пинзеник визнав у одному з останніх виступів,
ми, мовляв, підозрювали, який хаос панує
в господарчому комплексі,
але розмірів цього хаосу
просто не могли передбачити...

Допоки під Кабміном бухав
Революційний барабан,
Вони собі, заткнувши вуха,
Вершили повний дерибан.

Нові ж міністри винувато
Доносять нам знання своє:
А чим же, власне, керувати?
Що, власне, у держави є?

Бо ж нам не треба нічийого.
Нам тільки й треба, що свого.

Ми знали, що нема нічого.
Але ж немає о-го-го!..

19 лютого 2005 р.

ПРО АКЦІЇ І ЕКШЕН

Зникли акції футбольного клубу «Динамо» (Київ),
на які мали накласти арешт.

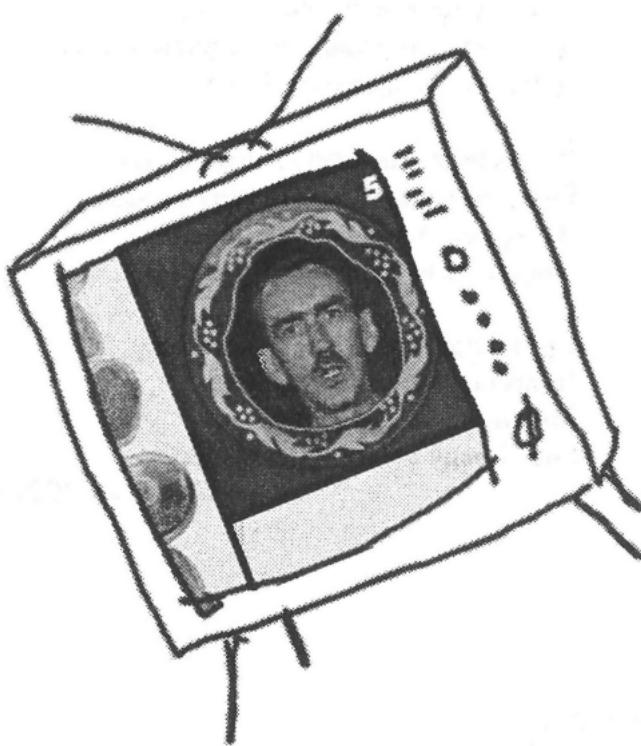
Ми з вами всі здивовані були,
А дехто ще і досі у прострації,
Бо зникли не лише стрімкі паси й голи,
А зникли, виявляється, і акції.

Їх, може, хтось підступно заховав,
Вночі прокрався, влаштував засідку.
Чи, може, їх украв «Вільяреал»
І через це не йшли м'ячі у сітку?..

І хоч фортуна, як завжди, сліпа,
Та прошу вас повірити мені:
Ми вилетіли з Кубка УЄФА
І наші акції не виростуть в ціні.

26 лютого 2005 р.

ПІСЛЯМОВА ВІД АВТОРА: БУКВАЛЬНО КІЛЬКА СЛІВ

У журналі «*Пік*», вже неіснуючому, я не вельми регулярно провадив рубрику «Захалявна правда», в якій намагався кількома строфами відгукуватись на свіжі політичні чи суспільні події. Потім подібна рубрика під титулом «Вірші на паркані» певний час існувала у тижневику «Галицькі контракти». Восени 2003-го Роман Чайка запропонував продовжити цю мою практику в ефірі «5 каналу».

А ще за якийсь час із боку давніх добрих друзів надійшла пропозиція посприяти у виданні текстів рубрики окремою книгою. Видавництво «Факт» не відмовилося, і ось... Результат цих зусиль ви зараз тримаете в руках.

Отож, «Преамбули й тексти» виходять у світ. Коментарі написані, вірші зібрани — хоча деякі з них таки загубилися в нетрях редакційного комп'ютера. Тому дошигливши читач зауважить певні перерви у хронології творів. Натомість до збірки увійшло

кілька віршів, які не транслювались у «5 копійках». І що ж як автор міг не вмістити до цієї збірки, ну, наприклад, вірша про білого песика або вірша-анаграму, свореного минулого серпня на базі прізвища відомого політичного діяча?

Прекрасно усвідомлюючи художню вартість цих своїх текстів, все ж таки наважуюся зібрати їх під однією обкладинкою — нехай лишаються такою собі ілюстрацією певного історичного відтинку нашого з вами життя. Колись, можливо, цікаво буде перечитати й пригадати, чим жили ми протягом цього півторарічного періоду.

Віршки уриваються кінцем зими 2005-го — нехай це теж буде символом. Може, нарешті, в нашему суспільстві почнеться весна...

І все ж зовсім насамкінець — іще один вірш, весняний,
свіжий, про події у Киргизстані:

Революція виникає,
Де ніхто її не чекає,
Де неначе й підстав не було.
І з країни диктатор тікає
Під сусіднє міцне крило.

Як ті люди, в тій дальній далі
Нахапалися наших ідей?

Ще Шевченко на Кос Аралі
Малював киргизьких дітей.

Революція виникає
Несподівано так у житті,
І сусідський диктатор гикає
В нехорошому передчутті.

Олександр ІРВАНЕЦЬ
Березень 2005 р.

ЗМІСТ

ВСТУП. Роман Чайка, побратим Ірванця, з програми «5 копійок»	3
ПРЕАМБУЛИ Й ТЕКСТИ	5
ІНТЕГРАЦІЙНЕ Жовтень 2003 р.	7
УКРАЇНУ ТЮЧИНАЛИ РОЗДЛЯТИ ВЖЕ ТОДІ.. 8 листопада 2003 р.	8
КОМУНІСТИ ХОТІЛИ ПОСАД, ВЛАСНЕ, ЯК ЗАВЖДИ 15 листопада 2003 р.	9
У ПАРЛАМЕНТІ ЙШЛИ ЧЕРТОВІ ТЕРЕТАСОВКИ.. 22 листопада 2003 р.	10
НА НАСТУПНИЙ 2004 РІК ВИЗНАЧИЛИ «МІНІМАЛКУ» МІНІМАЛЬНІЦЮ, НІК ПЛАНУВАЛИ.. 29 листопада 2003 р.	11
НАРОДНА ЕРОТИЧНА ПІСНЯ ТРО ТУЗЛУ Листопад 2003 р.	12
ПОЛПРЕФОРМА FOREVER! 15 грудня 2003 р.	13
ТЮЧИНАЮТЬСЯ ЗАМОРОЧКИ З ПОЛПРЕФОРМОЮ, І З, МОЖЛИВО, УКОРОЧЕНИМ ТЕРМІНОМ ПРЕЗИДЕНТА (НА ДІВТОРА РОКУ) 19 грудня 2003 р.	14
НАПРИКИНЦІ 2003-го МИ ДРУЖИЛИ З ДЕЯКИМИ ТІВІНІЧНОАФРИКАНСЬКИМИ КРАЇНАМИ Грудень 2003 р.	15
СОН НОВОРІЧНОЇ НОЧІ 1 січня 2004 р.	16
ЧЕРТОВЕ «ГОНЕВО» НА ЖУРНАЛІСТІВ 10 січня 2004 р.	17
ПІСНЯ БРАТЕРСТВА 17 січня 2004 р.	18
НАПРИКИНЦІ СІЧНЯ 2004-го СХІДНИЙ НОВИЙ РІК СТІПТАВ З ВІЗИТОМ ПРЕЗИДЕНТА РФ 24 січня 2004 р.	19

У НАС — СВІЙ ШЛЯХ. Й ВЕДЕ ВІН НАХ...	
31 січня 2004 р.	20
ПОПСУВАЛИ СИСТЕМУ «РАДА»	
Й ДЕПУТАТИ ГОЛОСУЮТЬ ВРУЧНУ 2 лютого 2004 р.	21
ДВІ СИЛИ (КПУ і СОЦІАРПАРТІЯ) ВИЙШЛИ З ОПОЗИЦІЙНОГО БЛОКУ. ОКРІМ ТОГО, ТІДНЯЛИ ТИТАННЯ ТРОУ УРВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ПРЕЗИДЕНТА	
7 лютого 2004 р.	22
ГАРНО БУТИ НАЧАЛЬНИКОМ Лютий 2004 р.	
СОЦІАЛІЗМ ТІДНЯВ ГОЛІВКУ 14 лютого 2004 р.	23
МИ ЗНОВ ТОДІ ХОТІЛИ ДО ЄВРОПИ... 21 лютого 2004 р.	24
ГЕНЕРАЛ-РОЗВІДНИК В НІМЕЧЧИНІ	
РОЗПОВІВ НЕПРИЄМНІ ФАКТИ	
28 лютого 2004 р.	26
МАСКУЛІННО-ФЕМІННЕ 13 березня 2004 р.	
МАГІЧНЕ ЧИСЛО УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ	
20 березня 2004 р.	27
ПАРЛАМЕНТ ЗАСІДАВ-ЗАСІДАВ — І ВІСИДІВ...	
27 березня 2004 р.	28
ЧЕРТОВИЙ НАЇЗД НА «ЗАХІДНИКІВ»	
(НЕ ПЛУТАТИ З «ЗАХІДНЯКАМИ»)	
Березень 2004 р.	29
В СОРОСА КИNUЛИ МАЙОНЕЗОМ.	
У ПЕРШИХ ПОВІДОМЛЕННЯХ ФІГУРУВАВ ЩЕ Й КЛЕЙ ТІВА, ХОЧ ПОТОМ ЦЕ Й НЕ ПІДТВЕРДИЛОСЬ	
3 квітня 2004 р.	30
31	
ПРО МАНІПУЛЯЦІЇ У ВР — ЯК ЗАВЖДИ... Квітень 2004 р.	
УКРАЇНА ТРИЕДНАЛАСЬ ДО ЕЕТ 24 квітня 2004 р.	32
УКРАЇНА ТРИЕДНАЛАСЬ ДО ЕЕТ 24 квітня 2004 р.	33
ПЕРШОТРАВНЕВЕ 1 травня 2004 р.	
ДЕ ТОНКО, ТАМ І РВЕТЬСЯ — НАРАЗІ РВЕТЬСЯ В МЕДІТОПОЛІ	
8 травня 2004 р.	34
35	

СЕРЖАНТ З ЗАКАРПАТТЯ ДЖУМЕЛЯ 6 травня 2004 р.	36
КОРУПЦІЇ У НАС НЕМА: Так само, як в СРСР не було сексу. 15 травня 2004 р.	37
ТАК ПРИВАТИЗУВАЛАСЬ «КРИВОРІЖСТАЛЬ»	
22 травня 2004 р.	38
НАЇЗД НА ГРАНТОЇДІВ 29 травня 2004 р.	39
ВИСУНУЛИ КАНДИДАДА... Травень 2004 р.	40
ПОЛІТИЧНЕ ЛІТО ЗАПОВІДАЛОСЯ ГАРЯЧИМ	
19 червня 2004 р.	41
НАВУСТРІЧ ДНЕВІ КОНСТИТУЦІЇ 26 червня 2004 р.	42
І ЗНОВУ ПОЛІТРЕФОРМА... 28 липня 2004 р.	43
ДЕРІБАН ТЕРЕД ВИБОРАМИ 7 серпня 2004 р.	44
УКРКОЗАЦТВО ТРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ	
УКАЗОМ ГЕТЬМАНА ІВАНА БІЛАСА ВИКЛЮЧИЛО КОЗАКА В. ЮШЕНКА ЗА НЕСПЛАТУ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ 14 серпня 2004 р.	45
ТРИНАДЦЯТЬ РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ 21 серпня 2004 р.	46
ВІРШ-АНАГРАМА, ЯКОГО НЕ БУЛО В «5 КОПІЙКАХ»	
Серпень 2004 р.	47
ПІД ЧАС ВІЗИТУ В УКРАЇНУ ЕГОР СТРОЕВ (губернатор Орловської області РФ) НАЗВАВ КІЇВ «МАТЬ ГОРОДОВ РОССІЇ»	
4 вересня 2004 р.	48
ОЛІМПІЙСЬКИМ ЧЕМПІОНАМ ЗАТРИМАЛИ ВИПЛАТУ ПРИЗОВИХ А трошки там фігурували чималі.	
11 вересня 2004 р.	49
НЕ ТРО ДВА ЧОБОТИ, А ТРО ОДИН 18 вересня 2004 р.	50
ЯЙЦЕ, КІНУТЕ У ФРАНКІВСЬКУ, ВІДКРИЛО НОВУ ПОЛІТИЧНУ ЕПОХУ	
25 вересня 2004 р.	51

ПЕРЕД ПЕРШИМ ТУРОМ 30 жовтня 2004 р.	52
ВІРШ, НАПИСАННІЙ НАДВЕЧІР 31 ЖОВТНЯ 2004 Р. ПРИ ПЕРЕХОДІ ПІШОХІДНОГО МОСТУ НА РИБАЛЬСЬКИЙ ПІВОСТРІВ	53
ВИСТУПАЛИ ЗА «ЯЗИК» Листопад 2004 р.	54
ДВА ПРЕЗИДЕНТИ ПОКАТАЛИСЬ ЧЕРЕЗ КЕРЧЕНСЬКУ ТРОТОКУ Листопад 2004 р.	55
ПЕРЕД ДРУГИМ ТУРОМ 20 листопада 2004 р.	56
КІЛЬКА ВІРШІВ ЕПОХИ СТОЯННЯ НА МАЙДАНІ 22 листопада і наступні дні	57
АРІЯ РОСІЙСЬКОГО ГОСТЯ... 4 грудня 2004 р.	58
СПІКЕР ВР ОТРИМАВ ГЕРОЯ 11 грудня 2004 р.	59
СЕПАРАТИЗМ НО ПЛАСАРАН!.. 18 грудня 2004 р.	60
ПЕРЕД ТРЕТЬIM ТУРОМ 25 грудня 2004 р.	61
ЗАГОТОВКА-ПОЧАТОК ДЛЯ НЕЗАКІНЧЕНОГО НОВОРІЧНОГО ВІРША Грудень 2004 р.	62
БІЙКА В ЗАПОРІЖЖІ 22 січня 2005 р.	63
ОПОЗИЦІЯ ЗА НОВИХ УМОВ 29 січня 2005 р.	64
КМІВРАДА СХАМЕНУЛАСЬ... 5 лютого 2005 р.	65
ДЕРИБАН І ЙОГО НАСЛІДКИ 19 лютого 2005 р.	66
ПРО АКІЇ І ЕКШЕН 26 лютого 2005 р.	67
ПІСЛЯМОВА ВІД АВТОРА: БУКВАЛЬНО КІЛЬКА СЛІВ	69
І ВСЕ Ж ЗОВСІМ НАСАМКІНЕЦЬ — ІШЕ ОДИН ВІРШ, ВЕСНЯНИЙ, СВІЖИЙ, ТІРО ПІДІЇ У КИРГИЗСТАНІ Березень 2005 р.	71

І78 Іrvанець, Олександр
Преамбули і тексти: збірка поезій. — К.: Факт, 2005. — 76 с.

ISBN 966-359-035-1

Книжка політичних сатир, створених автором упродовж останнього півторарічного періоду й озвучених ним же в рамках телепрограми «5 копійок» містить у собі відгуки на майже всі значущі суспільні події в житті України з листопада 2003 р. і по весну 2005 р.

**УДК 821.161.2-1
ББК 84.4 УКР 6-5**

**Літературно-художнє видання
ІРВАНЕЦЬ Олександр
ПРЕАМБУЛИ Й ТЕКСТИ
Збірка поезій**

Коректор Інна Кисельова
Технічний редактор Оксана Кравцова
Верстка та макетування Інокентія Вирового

Здано до виробництва 10.04.2005. Підписано до друку 16.05.2005.
Формат 60 x 84 1/32 . Друк офсетний. Папір офсетний № 1. Гарнітура
«Futuris». Ум. друк. арк. 2,21. Обл.-вид. арк. 2,17. Зам. № 5-875

**ТОВ «Видавництво „Факт“»
04080, Україна, Київ-80, а/с 76
Реєстраційне свідоцтво ДК № 1284 від 19.03.2003
Тел./факс: (044) 417 1366, 428 8754
Відділ збуту: (044) 463 6887
www.fact.kiev.ua
E-mail: office@fact.kiev.ua**

Надруковано з готових форм на ЗАТ «Віпол»
м. Київ, вул. Волинська, 60.
Реєстраційне свідоцтво ДК №15

«Від великого до смішного»?
Я постійно роблю цей крок...

Травень, п'ятниця, 13-те.